

er man udfat for de Stuffer, som det somme Tider indeholder. Hvad endelig det Spørgsmaal angaar, som den ærede Taler rettede til mig, vil jeg fremhæve, saaledes som jeg strax antydede, at vi jo ikke havde Naadighed over, hvornaar denne Lov vilde komme paa Dagsordenen; vi tænkte os jo Muligheden af, at den kunde være kommen til os tidligere, saaledes at der var et større Antal Dage igjen. Da saa have vi jo set den 8de November 1877, hvor hurtigt man kan blive enig, naar det gjælder. Vi havde derfor heller ikke opgivet Haabet om, at selv om der blev Spørgsmaal om Forandringer, kunde man endnu inden 1ste April nok blive enig om Finantsloven, og deri er jeg som sagt ogsaa bleven bestyrket netop ved det Exempel, som jeg har fundet i Rigsdagstidenden, hvor man den 26de var uenig og den 28de enig. Hvorfor skulde vi ikke kunne have opnaaet det Samme nu? Det er altsaa dette, som jeg tænkte mig, at selv om Finantsloven blev forandret, kunde dog en Finantslov endnu komme til at foreligge inden 1ste April. Naar Ordføreren for Mindretallet henviste til, at denne Lov jo ikke vilde komme til at omfatte hele Aaret, da den kun gjælder for en Maaned, vil jeg dertil kun sige, at Ingen kunde svare for, at den ikke kunde blive forlængget. De andre begyndte ogsaa som smaa ustyldige Forslag, men senere strakte de sig længere og længere, og hvem kan sige, om ikke det Samme kunde ske med denne? Det er netop for denne Mulighed, at vi have tænkt os, at der kunde være Anledning til i Tide at henlede Thingets Opmærksomhed paa, at vi her ere inde paa en Vej, som der var Grund til ikke at fortsætte paa.

Clausager: Ja det forekommer mig ikke, at jeg just fik noget tydeligt Svar paa det Spørgsmaal, jeg rettede til den ærede Ordfører. Han gik ganske vist ud fra, at der vilde være Udflugt til — og han haabede det — at selv om Finantsloven blev ændret, det dog vilde kunne lykkes at faae den færdig i de Par Dage, vi havde til Rest af Finantsaaret, idet han nævnte, at lignende Tilfælde havde foreligget tidligere. Det kan jo være muligt, at hans Haab var gaaet i Opfyldelse, men det var nærmest for det Tilfælde, at det ikke slog til — hvad han dog ikke kunde vide — at jeg spurgte om, hvilke Midler og hvilke Udveie han saa havde tænkt sig anvendte, for det Tilfælde altsaa, at man den sidste Dag i Aaret stod uden Overenskomst om Finantsloven og uden en midlertidig Finantslov. Det var særligt dette, jeg ønskede besvaret. Hvorvidt den ærede Ordfører vil inødefomme mit Duffe, veed jeg ikke, men det

vilde interessere mig, om jeg fik et bestemt Svar.

Ordføreren (Magen): For saadanne hypothetiske Tilfældes Beskommende finder jeg mig ikke foranlediget til at udtale mig. Vi ere berettigede til at gaa ud fra, at vi Alle kunne blive enige; jeg tror ikke engang, at Nogen er berettiget til paa Forhaand at gaa ud fra, at vi ikke under disse Omstændigheder kunde blive enige. Jeg finder derfor ingen Anledning til at gaa nærmere ind paa det ærede Medlems Spørgsmaal.

Kump: Jeg har kun begjæret Ordet for en ganske kort Bemærkning i Anledning af nogle Ytringer, som fremkom fra den ærede Landstingsmand for 11te Kred (Clausager). Han anførte til Forsvar for 6 Maaneders-Finantslovbehandlingen, at efter 1867 havde Rigsdagen i Modsætning til Tiden for det nævnte Aar hele det finantsielle Omraade under Behandling, medens Rigsdagen jo før 1867 kun havde med de særlige Indtægter og Udgifter at gjøre. Jeg tror ikke, at dette Argument gjælder noget. Allerede Bestemmelsen i Grundloven af 1866 om, at Rigsdagen ikke kan være samlet mere end 2 Maaneder uden Hans Majestæts Samtykke, viser jo hen til, at man har forudsat, selv efter at Rigsdagen havde faaet hele det finantsielle Omraade under sig, at den saa dog i Almindelighed maatte kunne blive færdig med Finantslovbehandlingen paa 2 Maaneder. Men selv om man ikke vilde lægge særlig Vægt paa dette Punkt, skulde man dog tro, at de Usædeligheder, som maatte fremkomme, og de større Fordringer til Tid, som maatte stilles, efter at Finantsloven var bleven saa meget større, navnlig maatte vise sig i de første Aaringer, men tager man de første 8 Aar fra 1867 til 1875, vil man se, at i hvert Aar, hvor Rigsdagen har været samlet uafbrudt fra Begyndelsen af Oktober og til 1ste April, er Finantsloven bleven færdig inden 1ste April. Vi have i de 8 Aar kun midlertidig Finantslov i de 3 Aar, i hvilke Rigsdagen, efter at være kommen sammen i Oktober, strax blev udfat i omtrent 2 Maaneder, den ene Gang endog til 7de December, ja, saaledes som den ærede Ordfører paaviste, selv i 1873—74, hvor man havde en Opløsning af Folke-thinget, blev den ordinære Finantslov færdig inden den 1ste April, men det var rigtig nok ogsaa det mærkværdige Aar, hvor et Misbrug fra det Parti, hvortil det ærede Medlem hører, med Henhyn til Finantsloven havde fundet en saa gennemgaaende Misbilligelse blandt Vælgerne. Net, det er først